

Als individueel geraakt moet eveneens worden beschouwd de ondernemer die, als belangrijkste importeur en tevens eindverbruiker van het produkt waarvoor de anti-dumpingmaatregel is ingesteld, bovendien aantoot, dat zijn economische activiteiten grotendeels van deze import afhankelijk zijn en door de bestreden verordening ernstig worden getroffen, gelet op het beperkt aantal producenten van het betrokken produkt en

op het feit dat hij moeilijkheden ondervindt om zich te bevoorraden bij de enige producent in de Gemeenschap die zijn belangrijkste concurrent voor het verwerkte produkt is.

Deze reeks feiten vormt namelijk een bijzondere situatie, die hem voor de betrokken maatregel ten opzichte van ieder andere ondernemer karakteriseert.

RAPPORT TER TERECHTZITTING in zaak C-358/89 *

I — Overzicht van de feiten

1. Extramet Industrie SA (hierna: Extramet) is een onderneming die calciummetaal verwerkt tot zuivere calciumkorrels, volgens een door haar ontwikkelde en geïmplementeerde herdistillatiemethode. Dit produkt wordt, evenals calciummetaal, voornamelijk gebruikt in de metaalverwerkende industrie.

2. De markt voor calciummetaal wordt gekenmerkt door een zeer beperkt aantal producenten, waarvan slechts één binnen de Gemeenschap. Deze communautaire producent, Péchiney Electrométallurgie SA (hierna: Péchiney), dochtermaatschappij van de Franse groep Péchiney, verwerkt calciummetaal eveneens volgens een door haar ontwikkelde herdistillatiemethode tot zuiver calcium. Extramet en Péchiney zijn de belangrijkste verwerkers van calciummetaal binnen de gemeenschappelijke markt.

3. Péchiney is de enige producent van calciummetaal in de Gemeenschap. Extramet is de grootste importeur van calciummetaal, dat voornamelijk afkomstig is uit de Volksrepubliek China en de Sovjet-Unie.

4. Na een klacht die namens de producent in de Gemeenschap, die de gehele communautaire produktie van calciummetaal vertegenwoordigt, was ingediend door de chambre syndicale de l'électrométallurgie et de l'électrochimie (hierna: chambre syndicale), heeft de Commissie bij verordening (EEG) nr. 707/89 van 17 maart 1989 (PB 1989, L 78, blz. 10) per 22 maart 1989 een voorlopig anti-dumpingrecht van 10,7% ingesteld op de invoer van calciummetaal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en de Sovjet-Unie.

5. Uit de overwegingen van voornoemde verordening blijkt, dat in de periode tussen

* Procestaal: Frans.

1985 en 1987, die werd gekenmerkt door een voortdurend dalend gebruik van calciummetaal in de Gemeenschap, de betrokken invoer was toegenomen en het communautaire marktaandeel van de Chinese en de Sovjet-invoer aanzienlijk was gestegen. Deze omstandigheden hebben de moeilijkheden van de communautaire producent aanzienlijk vergroot, doordat haar productie van calcium zonder herdistillatie terugliep, waardoor het voor haar nog moeilijker werd haar activiteiten in verband met de vervaardiging van geherdistilleerd calcium voort te zetten.

6. Na een verlenging van het voorlopige anti-dumpingrecht heeft de Raad verordening (EEG) nr. 2808/89 van 18 september 1989 (PB 1989, L 271, blz. 1) vastgesteld, tot instelling van een definitief anti-dumpingrecht op de invoer van calciummetaal van oorsprong uit de Volksrepubliek China en de Sovjet-Unie en definitieve inning van het voorlopig anti-dumpingrecht dat op die invoer werd gesteld.

7. Volgens de overwegingen van deze verordening nr. 2808/89 hebben de producent in de Gemeenschap, in casu Pêchiney, en een onafhankelijke importeur (die het produkt eveneens verwerkt), in casu Extramet, na de instelling van het voorlopige anti-dumpingrecht desgevraagd gelegenheid gekregen om door de Commissie te worden gehoord en hebben zij bij de Commissie schriftelijke opmerkingen ingediend.

8. Uit de genoemde overwegingen blijkt bovendien dat volgens de importeur, de producent in de Gemeenschap de schade zelf heeft veroorzaakt door te weigeren calciummetaal te leveren aan de importeur, op grond waarvan deze laatste bij de nationale autoriteiten een klacht heeft ingediend wegens misbruik van machtspositie. Volgens de importeur moeten de moeilijkheden van

de communautaire producent eveneens worden toegeschreven aan een gebrek aan concurrentievermogen, dat met name is te wijten aan slechte bedrijfsvoering en hoge vaste kosten.

9. In de overwegingen wordt erop gewezen, dat de importeur had verzocht om speciale vrijstelling voor het geval zou worden besloten een definitief anti-dumpingrecht in te stellen, en dat de Raad dit verzoek niet heeft kunnen inwilligen.

II — Schriftelijke procedure en conclusies van partijen

1. Het beroep van Extramet is op 27 november 1989 ter griffie van het Hof ingeschreven.

2. Bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het Hof op 11 december 1989, heeft Extramet een verzoek in kort geding ingediend tot opschorting van de uitvoering van verordening nr. 2808/89, voornoemd, tot dat het Hof zich ten gronde heeft uitgesproken.

3. Dit verzoek is afgewezen bij beschikking van de president van het Hof van 14 februari 1990.

4. Bij beschikkingen van 17 januari en 22 mei 1990 heeft het Hof de Commissie, Pêchiney en de chambre syndicale toegelaten tot interventie ter ondersteuning van de conclusies van de Raad.

5. *Extramet*, verzoekster, concludeert dat het den Hove behage:

— het tegen verordening (EEG) nr. 2808/89 ingestelde beroep ontvanke-lijk te verklaren;

- deze verordening nietig te verklaren;
- althans overweging 24 van genoemde verordening nietig te verklaren;
- subsidiair, het verzoek om vrijstelling van de onderneming Extramet in te willigen.

6. *De Raad*, verweerder, concludeert bij akte, neergelegd ter griffie van het Hof op 15 februari 1990 krachtens artikel 91, paragraaf 1, van het Reglement van de procedure van het Hof, dat het den Hove behage:

- het beroep niet-ontvankelijk te verklaren,
- verzoekster in de kosten te verwijzen.

7. Bij akte, neergelegd ter griffie van het Hof op 13 juli 1990, ondersteunen *Péchiney en de chambre syndicale*, interveniënten, de conclusies van de Raad.

8. Bij akte, neergelegd ter griffie van het Hof op 30 maart 1990, concludeert *Extramet* dat het den Hove behage:

- de exceptie van niet-ontvankelijkheid te verwerpen,
- subsidiair, deze te voegen met de zaak ten gronde.

9. Het Hof heeft, op rapport van de rechter-rapporteur en gehoord de advocaat-generaal, besloten zonder instructie tot de mondelinge behandeling over te gaan.

III — Middelen en argumenten van partijen

1. *De Raad*, verweerder in de hoofdzaak en verzoeker met betrekking tot de exceptie, betoogt, ondersteund door de interveniënten *Péchiney* en de *chambre syndicale*, dat zowel uit eigen verklaringen van *Extramet* als uit in zijn bezit zijnde gegevens blijkt, dat verzoekster niet de enige importeur van calciummetaal uit de Sovjet-Unie en de Volksrepubliek China was.

Anti-dumpingverordeningen hebben van nature een normatief karakter en kunnen slechts in uitzonderlijke omstandigheden bepaalde producenten en exporteurs individueel raken.

Péchiney en de *chambre syndicale* benadrukken dienaangaande, dat de Raad bij de instelling van het anti-dumpingrecht op geen enkel moment *Extramet* rechtstreeks of individueel op het oog heeft gehad, of het nu was bij de berekening van de normale waarde van de produkten of bij de vaststelling van de exportprijzen. *Extramet* kan evenmin stellen, dat zij rechtstreeks en individueel wordt geraakt door de verordening, omdat zij persoonlijk aan de verschillende fasen van de anti-dumpingprocedure heeft deelgenomen; in zijn arrest van 6 oktober 1982 (zaak 307/81, *Alusuisse*, *Jurispr.* 1982, blz. 3463) heeft het Hof namelijk benadrukt, dat het onderscheid tussen een verordening en een beschikking uitsluitend berust op de aard van de handeling zelf en de rechtsgevolgen die zij teweegbrengt, en niet op de modaliteiten volgens welke zij tot stand komt, een standpunt dat door het Hof werd bevestigd in zijn beschikking van 11 november 1987 (zaak 205/87, *Nuova Ceam*, *Jurispr.* 1987, blz. 4427).

Wat de importeurs betreft betoogt de Raad, daarin ondersteund door interveniënten, dat

het feit dat iemand exclusief importeur is, op zichzelf niet volstaat voor de ontvankelijkheid in een beroep tot nietigverklaring van een anti-dumpingverordening. Slechts de gebonden importeurs wier wederverkooprijzen voor de vaststelling van de exportrijzen zijn gebruikt, kunnen in een dergelijk beroep worden ontvangen (arresten van 29 maart 1979, zaak 118/77, ISO, Jurispr. 1979, blz. 1277; 21 februari 1984, gevoegde zaken 239/82 en 275/82, Allied Corporation, Jurispr. 1984, blz. 1005; beschikkingen van 8 juli 1987, zaak 279/86, Sermes, Jurispr. 1987, blz. 3109, en zaak 301/86, Frimodt Pedersen, Jurispr. 1987, blz. 3123; 11 november 1987, Nuova Ceam, reeds aangehaald). Dit beginsel werd bevestigd in de arresten van 14 maart 1990 (gevoegde zaken C-133/87 en C-150/87, Nashua, Jurispr. 1990, blz. I-719 en zaak C-156/87, Gestetner, Jurispr. 1990, blz. I-781). In casu was Extramet een onafhankelijke importeur en waren de exportrijzen gebaseerd op de daadwerkelijk betaalde of te betalen prijzen.

Verzoekster kan niet stellen dat de Raad een individuele beschikking heeft genomen, door tijdens de anti-dumpingprocedure een individueel verzoek om speciale vrijstelling af te wijzen. Formeel kan de overweging van de betwiste verordening waarin dit onderdeel van de procedure aan de orde komt, niet het voorwerp zijn van een beroep tot nietigverklaring. Materieel kan een verzoek om speciale vrijstelling overigens op geen enkele bepaling van de basisverordening anti-dumping berusten, en is dit derhalve als zodanig niet-ontvankelijk. Zo gezien kan dus niet worden gesproken van een beschikking tot afwijzing van dit verzoek.

Extramet kan zich evenmin beroepen op schending van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens, dat ieder het recht geeft om binnen een redelijke termijn door een rechterlijke instantie te worden ge-

hoord. Verzoekster beschikte immers over de mogelijkheid om tegen de gevolgen van de bestreden verordening op te komen bij de nationale rechter, die het Hof van Justitie kan vragen om de rechtsgeldigheid daarvan te beoordelen (zie beschikking van 8 juli 1987, Sermes, voornoemd).

2. *Extramet* stelt dat zij in 1986 50% van de invoer van calciummetaal, afkomstig uit de Sovjet-Unie en de Volksrepubliek China, voor haar rekening had genomen. De Raad beroept zich op cijfermatige gegevens, zonder dat hij de bron daarvan vermeldt en zonder dat hij deze verzoekster ter inzage heeft gegeven. De importeurs van calciummetaal in de Gemeenschap waren beperkt in aantal en hun identiteit kon uitstekend worden vastgesteld; verzoekster was de enige importeur die werkelijk betrokken was bij de anti-dumpingprocedure.

De Commissie heeft de inkooprijzen van de importeurs van de Gemeenschap in aanmerking genomen om de schade te berekenen en het anti-dumpingrecht definitief vast te stellen; de exportrijzen werden vastgesteld op basis van de werkelijk betaalde of te betalen prijzen voor de Chinese of Sovjet-produkten. In de arresten van 14 maart 1990 (Nashua en Gestetner, reeds genoemd) heeft het Hof geen beperkende criteria voor de ontvankelijkheid van beroepen willen aanvaarden en heeft het erkend dat noch de exportrijzen noch de hoedanigheid van exporteur of importeur de enige criteria of beslissende elementen zijn.

Verzoekster wordt door de bestreden verordening rechtstreeks en individueel geraakt omdat de anti-dumpingprocedure, met misbruik van procedure door de communautaire producent was ingeleid met als enige doel om haar als concurrent op de markt uit te schakelen door ervoor te zorgen dat de prijs van de door verzoekster aangevoerde

produkten omhoog ging. Extramet heeft overigens bij de Franse autoriteiten een klacht ingediend tegen Pêchiney wegens misbruik van machtspositie in de zin van artikel 86 EEG-Verdrag.

Het is onaanvaardbaar, dat slechts die exporteurs wier identiteit uit de handelingen van de Commissie blijkt of die het vooronderzoek heeft betroffen, en bepaalde van de producenten afhankelijke importeurs individueel worden geraakt, terwijl een onderneming als Extramet, die heeft meegewerkt aan de anti-dumpingprocedure, daarvoor gegevens heeft verschaft die door de Commissie zijn aanvaard, een individuele kennisgeving van de verordening heeft ontvangen en in casu in het bijzonder wordt geïdentificeerd aangezien de procedure is gebruikt om haar van de markt te elimineren, niet ontvankelijk is in een beroep tot nietigverklaring van de anti-dumpingverordening.

Wanneer verzoekster wordt verplicht de nationale rechtsmiddelen te gebruiken, wordt zij overgeleverd' aan het toeval en krijgt zij te maken met vertragingen, formaliteiten en aanzienlijke kosten. Dit gaat in tegen het recht van ieder persoon om in zijn zaak binnen een redelijke termijn te worden gehoord, welk recht wordt erkend door artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens. Extramet benadrukt echter dat zij de Franse douane-autoriteiten bij de inkleding van de produkten uit de Volksrepubliek China en de Sovjet-Unie uitdrukkelijk om teruggave van de betwiste anti-dumpingrechten heeft verzocht.

F. Schockweiler
rechter-rapporteur